

oplysningsindsats om forhold vedrørende Danmarks medlemskab, og at oplysningen sker i forlængelse af de ønsker til en bred indsats, som er formuleret i »det nationale kompromis« og i regeringsgrundlaget »En fælles fremtid«.

Til foreståelse af fordelingen og administrationen af tilskud til oplysning om Den Europæiske Union blev Nævnet vedrørende EU-oplysning (nævnet) nedsat med akt 258 af den 18. april 1995. Aktstykket, der beskrev grundlaget for nævnets sammensætning og virke, herunder at nævnet fastsætter retningslinier for fordelingen af midlerne, indeholdt ikke herudover anvisninger på, hvorledes nævnet skulle fordele midlerne.

Ved nævnets udstedelse af retningslinier for fordelingen af midlerne i 1995 blev et tilsvarende spørgsmål rejst af Folkebevægelsen mod EF-Unionen over for nævnets daværende formand. Folkebevægelsen ønskede en begrundelse for, at Europabevægelsen fik tildelt midler fra samme pulje som Junibevegelsen og Folkebevægelsen mod EF-Unionen, idet Europabevægelsen ikke som de to øvrige bevægelser eller som Folketingets politiske partier har parlamentarisk valgte personer i egenskab af deres tilhørsforhold til denne bevægelse.

Nævnet oplyste i sin besvarelse, at man ved fordelingen af de samlede midler til EU-oplysning, herunder de midler, der skulle fordeles efter ansøgning, tilstræbte at sikre en rimelig balance mellem de forskellige holdninger til Danmarks medlemskab af den Europæiske Union. Nævnet opdelte bevillingen i to puljer, hvoraf den ene blev tildelt Folketingets partier og de tre store bevægelser, mens den anden blev fordelt efter konkret ansøgning til nævnet.

Med akt 23 af den 14. oktober 1997 blev der til oplysning om Den Europæiske Union i forbindelse med folkeafstemningen om Amsterdam-traktaten afsat en yderligere bevilling på 25 mio. kr. Samtidig blev nævnets praksis med opdeling af bevillingen i to puljer formaliseret, således at det af finansloven fremgik, at Folketingets partier og de tre store bevægelser dels skulle tildeles en del af den samlede bevilling, dels at tildelingen skulle ske efter den fordelingsnøgle, som nævnet havde anvendt indtil da.

Med indgåelse af finanslovforliget i december 1998 blev det besluttet at videreføre bevillingen for en 3-årig periode frem til udgangen af 2001. Spørgsmålet om en ændring af fordelingsnøglen har herefter igen været drøftet blandt andet i

Europaudvalget. Efter Europaudvalgets opfattelse er en forudsætning for, at andre bevægelser kan få del i bevillingen, at der skabes klarhed over, hvilke relevante bevægelser der er, og efter hvilke kriterier en hensigtsmæssig fordeling kan foretages i fremtiden. Jeg er enig i Europaudvalgets opfattelse, herunder i, at den hidtidige fordelingsnøgle ikke ændres, før en sådan afklaring har fundet sted.

Jeg har over for nævnets formand rejst spørgsmålet, om også andre bevægelser bør omfattes af den særlige pulje, og jeg forventer, at nævnet giver mig en indstilling, der belyser, hvilke relevante bevægelser der vil kunne komme på tale og efter hvilke kriterier.

Da denne afklaring ikke foreligger endnu, har jeg ansøgt Finansudvalget om tilslutning til, at den hidtidige fordelingsnøgle videreføres i 1999. Finansudvalget har med akt 131 af den 3. marts 1999 tiltrådt, at partierne og de tre store bevægelser i 1999 tildeles en del af bevillingen efter den hidtidige fordelingsnøgle.

Spm. nr. S 1399

Til ministeren for nordisk samarbejde (5/3 99) af:

Frank Dahlgaard (KF):

Kan ministeren bekræfte, at det nordiske samarbejde ikke mere i Danmark prioriteres lige så højt som i de andre nordiske lande?»

Begrundelse

I en ordveksling med ministeren i Folketingets spørgetid onsdag den 3. februar 1999 påstod ministeren, at danske ministre hører til de ministre, som er de sjældneste gæster ved Nordisk Råds forskellige møder, konferencer og arrangementer. Ministerens reaktion var et udtalt ønske om dokumentation for denne påstand. Den anføres her:

Ved Nordisk Råds kulturkonference i Oslo den 3.-4. marts 1997 deltog kun een dansk minister, nemlig kulturministeren. Fra Sverige deltog 3 ministre og fra Norge hele 5 ministre.

Ved Nordisk Råds konference »Barnforum« i Stockholm i begyndelsen af december 1998 var Danmark det eneste nordiske land, som ikke deltog med nogen minister (afbud fra socialmi-